خبر

آغاز کارگاه آموزشی جشنواره تئاتر فجر با کارگردان صرب

کارگاه‌های آموزشی چهل‌ویکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر از روز پنجشنبه ۶ بهمن با حضور علاقه‌مندان و دانشجویان هنر در پلاتو مجموعه تئاترشهر آغاز شد.

اولین کلاس آموزشی در جشنواره تئاتر فجر، کارگاه کارگردانی به سرپرستی خانم ایوانا ووجیک کومیناک از کشور صربستان بود. کارگاه کارگردانی خانم ایوانا ووجیک کومیناک به صورت عملی و با رویکرد آزادی فکر، خلاقیت و عمل شرکت‌کنندگان برگزار شد و تمرکز بر آنِ درون، یافتن و درک آنِ درون که بازیگر را از دیگر بازیگران تمیز می‌دهد. این ورکشاپ شامل سرفصل‌های بازی‌های کودکی، توصیف فیزیکی و روایی اشیا و روایت شخصی شرکت‌کنندگان از خودشان است. همچنین از روز گذشته کارگاه گریم تئاتر به سرپرستی خانم کلرالکساندرا بامفرد از کشور ایرلند، آغاز شد که این کارگاه دو روزه تا امروز ۸ بهمن ادامه دارد.

کارگاه کارگردانی و بازیگری به سرپرستی آقای یوسیف رایخلگاوز از کشور روسیه هم امروز و فردا ۸ و ۹ بهمن برگزار خواهد شد. کارگاه بازیگری سیستم به سرپرستی آقای شیخ عقباوی از کشور الجزایر هم ۱۰ بهمن برگزار خواهد شد. دانشجویان هنر و علاقه‌مندان برای شرکت در کارگاه‌های ذکر شده می‌توانند به سایت چهل‌ویکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، به آدرس https://fitf.theater.ir/fa/form_data/add/form_id=247 مراجعه کنند.

در گفت‌وگو با اصغر خلیلی، کارگردان حاضر در جشنواره تئاتر فجر بررسی شد

ماجرای عجیب قتل عام در زمین فوتبال

رضا آشفته
گروه فرهنگ و هنر

می‌دانیم که اصغر خلیلی، ساکن تهران و اهل اصفهان است اما امسال در دو شهر ایلام و قزوین نمایش‌هایی را کارکرده و هردوی آنها را به جشنواره چهل‌ویکم بین‌المللی تئاتر فجر رسانده است. او با بچه‌های ایلام در بخش مسابقه بین‌الملل و با بچه‌های قزوین در بخش رادیوتئاتر حضور داشته است. این دو تجربه به‌دلیل هماهنگی با هنرمندان جوان شهرستانی که از کمترین امکانات برای اجرای تئاتر برخوردارند، می‌تواند آزمون‌وخطایی بزرگ برای انتقال تجربه از مرکز به دیگر شهرهای ایران باشد و این‌گونه می‌شود شعار تئاتر برای همه را به شکل گسترده‌تری معنا بخشید اما از قدیم گفته‌اند با یک گل بهار نمی‌شود بلکه باید گروهی از هنرمندان همانند اصغر خلیلی در شهرهای مختلف به آموزش و ترویج هنر تئاتر بپردازند تا ماحصل آن به‌تدریج آشکار شود. چنین دستاوردی ما را بر آن داشت در میان شلوغی نصب دکور و همچنین جابه‌جایی آن پس از اجرا برای انتقال به ایلام گفت‌وگویی با اصغر خلیلی داشته باشیم و پرسش‌های خودمان را مطرح کنیم. در ادامه این گفت‌وگو را می‌خوانید.

امسال یک رادیوتئاتر از قزوین داشته‌اید. چطور شد با یک گروه قزوینی کار کرده‌اید؟

من سال‌هاست که در دانشگاه رشته‌های سینما و تئاتر تدریس می‌کنم و به فراخور آن دانشجویان زیادی از شهرهای مختلف دارم که دایره فعالیت هنری من را گسترده کرده است. بر همین اساس تولید آثار در شهرهای دیگر دور از ذهن نیست اما من از قبل آشنایی با سرکار خانم کاظمی در مقام تهیه‌کننده داشتم و ابتدا قرار بود یک نمایشنامه رادیویی هفت‌قسمتی با مضمون عاشورا برای ایام محرم به رشته تحریر درآورم که به‌دلیل طولانی‌شدن پروسه تصویب طرح تولید این سریال رادیویی به ماه بعد موکول شد. در همین زمان فراخوان جشنواره مقاومت در مدیوم رادیوتئاتر منتشر شد و تصمیم گرفتیم اثری را برای این جشنواره تولید کنیم که حضور نمایش رادیویی «روایت ناتمام زیبای خط خطی» در این جشنواره توانست با دریافت جایزه برگزیده نمایشنامه، کارگردانی، بازیگری مرد و زن به چهل‌ویکمین جشنواره تئاتر فجر راه پیدا کند و پس از اجرا در روز اول جشنواره رادیویی تئاترفجر این نمایش توانست در بخش نمایشنامه‌نویسی، کارگردانی، بازیگری زن و صدابرداری و افکت به‌عنوان برگزیده معرفی شود.

ما شما را به عنوان کارگردان صحنه‌ای می‌شناسیم. چطور شد به تجربه رادیوتئاتر علاقه‌مند شده‌اید؟

من رادیوتئاتر را پیشتر تجربه کرده بودم و همچنین تئاتر تلویزیونی هم دو مورد تولید کردم که در جشنواره سیما و بخش تئاتر تلویزیونی فستیوال فجر در تمام بخش‌ها برگزیده شد. ماهیت تئاتر در همه اشکال آن یکسان است و فقط در نحوه آرایه و مخاطب تغییر شکل می‌دهد. اضافه بر این‌که من درس تئاتر رادیویی را در کنار دیگر دروس سینما و تئاتر تدریس می‌کنم.

آیا شهر قزوین نیز مستعد تئاتر است؟

شهر قزوین از دیرباز مهد هنر ایران بوده و هست و در حوزه هنرهای نمایشی به‌ویژه هنر تعزیه سرآمد است. این شهر هنرمندان صاحب‌نامی را به دنیای هنرهای دراماتیک معرفی کرده و نسل جدید و جوان این شهر با توجه به گستردگی دانشگاه‌های تئاتر در سراسر کشور و تربیت این نسل در شکل اصولی و آکادمیک، پتانسیل بسیار خوبی برای نبوغ و شگفتی‌های هنر نمایش این شهر مهیا کرده است. آنچه برای من مشهود و عیان شد وجود هنرمندان کاربلد و زبده در حوزه هنرهای نمایشی به‌ویژه رادیوتئاتر بود.

امسال همچنین نمایش «کرنر زیر درختان بلوط» را در ایلام کار کرده‌اید. چرا ایلام؟

من دو سال قبل از کرونا به‌دلیل ماموریت اداری برای نخستین‌بار به استان ایلام سفر کردم و با فاجعه زمین فوتبال چوار مواجه شدم و از همان‌جا جرقه تولید این اثر نمایشی زده شد. تحقیق و پژوهش در مورد این واقعه دردناک را شروع کردم. قریب به دوسال زمان برد تا تحقیقات من تکمیل شد ولی به‌ناگاه جهان با بیماری کرونا رودررو گردید و عملا همه‌جا و نمایش تعطیل شد. البته این وقفه باعث شد تا من کمی عمیق‌تر به مسأله زمین فوتبال چوار بپردازم تا جایی که شروع به تحقیق درخصوص خلبانی که با جنگنده خود در سال ۱۳۶۵ به زمین فوتبال حمله نمود هم کردم. درنهایت پس از تنظیم و نگارش نمایشنامه اواخر تابستان امسال شرایط تولید این اثر با همت اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان ایلام و پیگیری‌ها و حمایت‌های همه‌جانبه شخص مدیرکل، آقای هوشمند و جناب آقای اسدی، معاون ایشان، مهیا شد و نمایش به چهل‌ویکمین جشنواره تئاتر فجر در بخش بین‌الملل راه یافت.

وضعیت تئاتر در ایلام چگونه است؟

حقیقتا من در شکل بسیار فشرده‌ای برای تمرین نمایش در ایلام حاضر می‌شدم. و حضور دوروزه یا گاه سه‌روزه در هفته شرایطی را برای من ایجاد نمی‌کرد تا افق تئاتر یک استان پهناور را شناسایی و تحلیل کنم. البته در دو نمایش «راپورت‌های شبانه دکتر مصدق» و «الیور توئیست» که در تهران تولید نمودم بازیگران زیادی از استان ایلام در این دو اثر نمایشی بازی کردند و حضور جناب آقای میلاد شمالی به‌عنوان مدیر تولید و برنامه‌ریز و دستیار کارگردان که در چند نمایش کنار من حضور داشت مسیر را بسیار مهیا کرد زیرا میلاد ساکن ایلام با شکل کارگردانی و نوع هدایت نمایشی من آشنا و در انتخاب بازیگر و دیگر مسائل نمایش بسیار کارآمد و موثر بود.

قضاوت من از تئاتر استان ایلام متأثر از گروه اجرایی خودم بود و این استان جوانان و هنرمندان بسیار مستعد و خلاق و بااخلاق دارد. البته می‌توانم با قاطعیت بگویم که تئاتر استان ایلام دارای سرمایه بزرگی است زیرا اکثریت مدیران تصمیم‌گیرنده تئاتر استان ایلام مثل آقای هوشمند، اسدی، نوروزی و حتی سعید خیرالهی که از کارگردانان کاربلد کشور است و خیلی از عزیزانی که نام‌شان در مجال این گفت‌وگو نمی‌آید، همه فارغ‌التحصیلان و دلسوزان تئاتر هستند و این یک موهبت و شگفتی است که تصمیم‌گیران و مدیران ارشد یک استان تئاتر را می‌شناسند و برای این هنر شریف احترام قائل هستند. من یقین دارم در سال‌های آتی بیش از پیش در هنر نمایش ایران نمایش استان ایلام می‌درخشد.

به چه دلیل و چگونه تئاترتان از ایلام به بخش بین‌الملل راه یافته است؟

مسأله واقعه زمین فوتبال چوار آن قدر دردناک و عجیب هست که نمونه‌اش بر اساس تحقیقی که کرده‌ام در کل گیتی وجود ندارد و اگر هم هست در این شدت نبوده است. من به عنوان کسی که در حوزه هنرهای نمایشی فعالیت می‌کند بر خود واجب می‌دانستم که دغدغه اجتماعی و مسئولیت اجتماعی خود را نسبت به این حادثه نشان دهم به همین دلیل تصمیم گرفتم که این نمایش را در بخش بین‌الملل جشنواره فجر ارائه بدهم تا همین تعداد اندک داورهای خارجی و تماشاگرانی که به‌عنوان شرکت‌کننده در این دوره جشنواره شرکت کرده‌اند این نمایش را ببینند و براساس این نمایش بفهمند که در سال ۶۵ چطور ناجوانمردانه ۱۵ نفر از جوانان این سرزمین که می‌توانستند بسیار کارآمد و فعال در کشور عزیزمان فعالیت داشته باشند به شهادت رسیدند.

اما سکوت رسانه‌ای جهان در کنار گزینشی بودند انتشار اخبار ایران در کنار بسیاری اتفاقات دیگری که بر سر ایران آمد و کسی صدایش را نشنید این فاجعه به دست فراموشی سپرده می‌شد. با همین نگرش تصمیم جدی دارم برای این اثر نمایشی برنامه‌های اجرایی برون‌مرزی تنظیم کنم که البته این کار نیازمند حمایت مرکز هنرهای نمایشی و عزیزان تصمیم‌گیرنده در حوزه نمایش است. با هم، صدای مظلومیت این شهدا باشیم.

شیوه کارتان و موضوعی که به آن پرداخته‌اید در نمایش کرنر... چیست؟

تئاتر امروز با توسعه فناوری و تکنولوژی شکل و فرم آن تغییر کرده است و توام با آن ساختار دراماتیک و نوع کارگردانی نمایش هم به نوآوری و نبوغ بسیار نزدیک شده است تا حدی که در برخی از آثار هنری جهان تغییر در تئوری‌های تثبت‌شده هنر نمایش هم تداخل و تحول ایجاد کرده است. مهم‌ترین چالش اجرایی من در بخش اول نوع روایت و نحوه روایت قصه بود. من دنبال شخصیت محوری نبودم و در عین حال روایتگر هم نمی‌خواستم، چون تمام شخصیت‌های نمایشی من در این اثر برابر هستند. تنها عامل ضدیت در نمایشنامه من کاراکتر خلبان است که اگر آن در مقابل دیگر شخصیت‌ها قرار می‌دادم نمایشنامه به سمت کسالت و فرسودگی پیش می‌رفت و نکته دیگری که برای من بسیار اهمیت داشت و براساس پژوهش به آن رسیدم جنگل‌های بلوط و گرازهای موجود در منطقه چوار استان ایلام بود که از آفت و پیامدهای جنگ تحمیلی در امان نبود و محیط‌زیست این منطقه را بسیار تحت تاثیر قرار داد. در واقع با این رویکرد یکی از شخصیت‌های نمایشی من در این اثر نمایشی محیط‌زیست منطقه چوار بود. وجود تعدد شخصیت و توجه به عمل نمایشی برای بروز رفتارشناسی شخصیت‌ها در حوزه کارگردانی و طراحی من را به سمت استفاده از فناوری برد.

من از تصویر و به‌ویژه پرسپکتیو صوت بسیار استفاده کردم و از سوی دیگر استفاده از چمرخوانی که آیین معروف و محلی منطقه است، بهره بردم و در هدایت بازیگران مبنی و اساس آن را روی رقص‌های محلی و شادی‌خوانی‌های بومی منطقه بنا نهادم تا اتمسفر موجود در نمایش در کنار نگاه مدرنیته آن رنگ و بوی فرهنگ منطقه چوار را داشته باشد، زیرا عمیقا معتقدم برای مخاطب باید جهانی تازه ساخت و در جهان ذهنی ساخته شده تو، پیام به مخاطب انتقال یابد.

چندمین دوره است که در جشنواره تئاتر فجر حاضر می‌شوید؟

من از دوره بیستم جشنواره فجر در موقعیت‌های مختلفی از جمله نویسنده، کارگردان، طراح و حتی در یکی دو دوره به‌عنوان داور انتخاب آثار جشنواره حضور داشتم، یعنی دو دهه است که در جشنواره تئاتر فجر حاضر هستم.

بهترین دوره جشنواره فجر از نظر شما چه دوره‌ای است؟

هر دوره از جشنواره جذابیت‌های خودش را دارد و انتخاب دبیران جشنواره تئاتر فجر براین تنوع می‌افزاید. خاطرم هست در دهه ۸۰ زمزمه وجود دبیر ثابت برای جشنواره تئاتر فجر بود که اگر عملی می‌شد هرگز این تنوع برگزاری حادث نمی‌شد، ولی به‌طور کلی شرایط اجتماعی و فرهنگی در فروغ این جشنواره تاثیر مستقیم دارد، مثلا دوسال بیماری کرونا یکی از این شرایط ویژه بود که حقیقتا جناب آقای مسافر آستانه در آن شرایط حاد اجتماعی که سلامت جامعه در اولویت بود توانست به‌خوبی جشنواره تئاتر فجر را برگزار کند و نباید هرگز فراموش کرد رسیدن جشنواره به ایستگاه چهل‌ویکم ماحصل تلاش و دلسوزی دبیران ادوار گذشته است که این فستیوال توانسته تنومند و پابرجا بماند.

بهترین کاری که تاکنون در جشنواره تئاتر فجر اجرا کرده‌اید کدام است؟

بسیار سخت که کسی بین آثاری که تولید کرده اهم و فی‌الاهم کند. من تمام آثاری که تولید کردم دغدغه آن زمان و نیاز آن دوره جامعه بوده که اثر نمایشی را روی صحنه برد و شما واقف هستید که اکثر آثار هنری من به غیر اجرا در ایران، به فستیوال‌های جهانی راه پیدا می‌کند و روی صحنه می‌رود و برای من مهم‌ترین عامل تولید اثر نمایشی ارتباط با مخاطب و بیان مسأله است.

بهترین جوایزی که از جشنواره تئاتر فجر دریافت کرده‌اید، کدام است؟

من تقریبا در تمام عناوین هنر نمایش از جشنواره تئاتر فجر جایزه گرفتم چه در بخش صحنه‌ای، خیابانی، تلویزیونی و رادیویی که برای من افتخار بزرگی است، ولی جایزه والاتر در ادوار جشنواره دیدن نمایش دانشجوهایم است که روی صحنه می‌درخشد و برای من افتخار بزرگی است.

روزنگار

به مناسبت سالروز افتتاح جشنواره تئاترشهر

سالنی که با انقلاب اسلامی مامن تئاتر ایران شد

پای صحبت قدیمی‌های تهران بنشینی بی‌شک خیلی از آنها کافه شهرداری را به یاد دارند؛ باغی وسیع با استخری بزرگ که در ۲۸ مرداد ۱۳۱۱ به دستور دولت وقت در خیابان انقلاب نبش چهارراه ولی‌عصر و به عنوان دومین تفرجگاه تهران ساخته شد. کافه آن قدر خوش مسیر بود که برخی سرمایه‌گذاران کشورهای ایتالیا، فرانسه و آمریکا پیشنهاد ساخت یک هتل لوکس را برای آن داده بودند؛ اما انگار قرار بود این کافه همچنان محل خاطره‌ساختن باشد. به همین دلیل ایده ساخت تماشاخانه که در آن روزگار با به حاشیه رفتن سالن‌هایی مثل تئاتر سعدی، تئاتر تهران، تئاتر هنر، کمبود ظرفیت تالارهای سنگلج و در کنار همه آن میل و رغبتی که مردم به تئاتر پیدا کردند، شهردار تهران مجاب شد این کافه را به محفل عاشقان تئاتر تبدیل کند.

سال ۱۳۴۶ نقشه ساخت این مجموعه توسط امیرعلی سردار افخمی و بیژن انصاری، دو نفر از معماران پیشرو ایران در بستری به مساحت ۵۶۰۰ متر و با زیربنای ۳۰۰۰ متر طراحی شد.

ساختمان به شکل یک دایره با قطر تقریبی ۳۴ متر و ارتفاع ۱۵ متر با الهام از برج طغرل طراحی شد و معماران تلاش کردند با تلفیقی از معماری دوره ایلخانیان و معماری سالن‌های نمایش یونان و روم قدیم، ایده‌ای منحصر به فرد را در معرض دید عموم قرار دهند. ضمن آن‌که برای پاسداشت هنر ایرانی، ترکیبی از آجر و کاشی در برنامه قرار گرفت.

تماشاخانه سال ۱۳۵۱ با گنجایش ۵۷۹ صندلی و صحنه‌ای به عمق ۱۶ متر و عرض ۱۴ متر، با اجرای نمایش «باغ آلبالو» چخوف به کارگردانی آربی آوانسیان و بازی فهیمه راستکار، داریوش فرهنگ، مهدی هاشمی، پرویز پورحسینی، شکوه نجم‌آبادی و... رسما گشایش یافت. پس از پیروزی انقلاب اسلامی، تئاترشهر گرچه برای مدتی در بلاتکلیفی به سر برد، اما خیلی زود مسیر گسترش را به سمت حرفه‌ای‌ترین و بزرگ‌ترین مرکز تئاتر کشور پیمود. سال ۱۳۵۹ نادر خوشدل به عنوان اولین مدیر پس از انقلاب معرفی شد. در این سال مرکز مطالعات مجموعه که نامش را مزین به نام شهید حسین قشقایی کرد، به تماشاخانه‌ای برای نمایش‌های ایرانی- سنتی بدیل شد.

سال ۱۳۶۵ و در دوران مدیریت مجید جعفری در طبقه دوم تئاترشهر، سالن دیگری با عنوان تالار شماره ۲ یا تالار کوچک و در طبقه سوم که تا آن زمان به عنوان رستوران استفاده می‌شد، سالن شماره ۳ ساخته شد. سالنی که حدود یک سال عمر کرد و بعد از آن به کتابخانه و مرکز اسناد تخصصی تئاتر تبدیل شد.

سال ۱۳۷۷ و همزمان با دوران مدیریت حسین پاکدل، سالن خورشید که تا آن زمان موتورخانه و انبار بود، به تماشاخانه خورشید تبدیل شد. در بهمن همان سال کارگاه نجاری تئاترشهر نیز تغییر کاربری داد و از دل آن تماشاخانه سایه با عمق ۱۰ متر، عرض ۵/۸ متر و ارتفاع ۴/۲۰ متر و قدرت پذیرش ۱۰۳ مخاطب راه‌اندازی شد.

سومین تماشاخانه‌ای که حسین پاکدل افتتاح کرد سالن نو بین تماشاخانه چهارسو و قشقایی بود؛ سالنی که گرچه با استقبال خوبی از سوی هنرمندان روبه‌رو شد اما بعد از مدتی دیگر بهره‌برداری نشد. پس از تماشاخانه نو، در سال ۱۳۸۳ طرح راه‌اندازی کارگاه نمایش مطرح شد. طرحی که با پیگیری‌های حسین پارسایی و همت صفری خیلی زود به بار نشست. در دو دهه اخیر، تئاترشهر به بزرگ‌ترین و حرفه‌ای‌ترین مرکز تئاتر کشور تبدیل شده است و علاوه بر جشنواره بین‌المللی فجر، آثار فاخری از سوی هنرمندان مطرح کشور و جهان در آن به نمایش در می‌آید.

برش

نمایش گاندی به تئاترشهر می‌آید

انگیزه من برای حضور در چهل‌ویکمین جشنواره تئاترشهر، بازیگران و عوامل تولید نمایش «کرنر زیر درختان بلوط» بودند که به غیر از سه نفر، همه جوانان و هنرمندان با استعداد تئاتر استان ایلام هستند و به خاطر آنها من اثرم را در بخش مسابقه بین‌الملل قرار دادم و امیدوارم که این هنرمندان خلاق و با استعداد دیده شوند و آینده پر فروغی در انتظارشان باشد. جشنواره فجر یک بستر است که با هنرمند لازم و ملزوم هم هستند، هنرمندان نمایش به جشنواره فجر اعتبار بخشیدند و جشنواره فجر قد کشیده است و می‌توان گفت جشنواره تئاتر فجر در معرفی هنرمندان تئاتر بسیار کارآمد است و برای من این بعد جشنواره فجر بسیار شریف و باارزش است. قصد دارم پس از جشنواره نتیجه دو سال تدارک تولید نمایش ماهاتما گاندی را ـ که برای آن بسیار دوندگی کردم ـ طبق توافق حاصل شده در شهریور امسال در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه ببرم.

صحنه

حضور کارگردان خارجی در نمازجمعه تهران

کارگردان تونسی حاضر در بخش بین‌الملل جشنواره تئاتر فجر، ظهر جمعه ۷ بهمن برای اقامه نمازجمعه به مصلای امام خمینی(ره) رفت. حافظ خلیفه، نویسنده و کارگردان نمایش «کمدی الهی» ، نماز ظهر خود را به امامت آیت‌ا... کاظم صدیقی، خطیب نمازجمعه تهران خواند. خطیب نمازجمعه تهران در نمازجمعه این هفته همزمان با ایام برپایی جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر و حضور یک مهمان هنرمند خارجی در نماز سیاسی- عبادی جمعه با خطاب قرار دادن هنرمندان اظهار کرد: برخی هنرمندان که اعتقاد ندارند، به آمریکا پناه می‌برند و ذلت می‌کشند اما هنرمندانی که اعتقادشان این است که هرکار نتیجه‌ای در پیش دارد، باید از هنر خود برای جذب جوانان و نوجوانان استفاده کنند و محتوایی هنرمندانه بسازند تا با توانایی‌های خود، دل‌ها را با سفره الهی آشنا کنند؛ بنابراین نباید در این زمینه کوتاهی کنند. گفتنی است، نمایش «کمدی الهی» نوشته دانته آلیگیری به کارگردانی حافظ خلیفه از تونس با مدت زمان ۶۰ دقیقه عصر دیروز ۷ بهمن در تالار وحدت و در دو نوبت ۱۷ و ۲۰ و ۳۰ دقیقه میزبان مخاطبان خود بود.

روز شمار

هشتمین روز جشنواره با ۲ نمایش کشورهای اسلامی

امروز هشت بهمن بخش صحنه‌ای چهل‌ویکمین جشنواره تئاتر فجر، میزبان دو نمایش از کشورهای اسلامی است. در این روز نمایش «مدق الحناء» به کارگردانی یوسف البلوشی از کشور عمان در تالار وحدت و نمایش «قطار ناقوره» به کارگردانی ایاد الریمونی از کشور اردن در تالار دکتر ناظرزاده تماشاخانه ایرانشهر، روی صحنه می‌روند. همچنین امروز تئاتر شهر میزبان چهار نمایش از استان‌های مختلف است. «مضحکه عجایب المخلوقات» به نویسندگی و کارگردانی هادی کیانی از خمینی‌شهر در تالار اصلی، «شاید باران شدیدی» نوشته شهرام کرمی به کارگردانی مرتضی نجفی در تالار چهارسو، «کشتن تن» نوشته و کارگردانی مصطفی محمدی دوست از فارسان در تالار سایه و نمایش «سم‌زدایی» نوشته و کار ندا قربانیان از کرج در تالار قشقایی روی صحنه می‌روند.

نمایش «آسمان پا به ماه» به نویسندگی و کارگردانی سعیده آجربندیان از تهران نیز در تالار سمندریان تماشاخانه ایرانشهر و نمایش «دختران» نوشته علی دل‌پیشه و با کارگردانی مشترک علی دل‌پیشه و کیانوش ایازی، از تهران در تالار حافظ روی صحنه خواهند رفت.

قاب

بمباران زمین فوتبال موضوع ۲ نمایش

نگاه تبیینی به موضوع شهدا، به‌ویژه شهدایی که کمتر به آنها پرداخته شده است در چهل‌ویکمین جشنواره تئاترشهر به‌خوبی دیده می‌شود. یکی از موضوعاتی دراماتیکی که در این دوره از جشنواره در دو نمایش دیده شده، واقعه بمباران زمین فوتبال چوار ایلام است که هم در بخش صحنه‌ای با نمایش «کرنر زیر درختان بلوط» اصغر خلیلی روایت شد و هم در بخش خیابانی نمایش «کارت قرمز برای بازیکن خارجی» به کارگردانی سید پویا امامی به موضوع شهادت ۱۵ شهید فوتبالیست در بمباران زمین فوتبال چوار ایلام پرداخته است. این نمایش خیابانی روز یکشنبه ۹ بهمن‌ماه مقابل تالار وحدت روی صحنه می‌رود.